

अत्र 'अम धार्मिक—' इत्यतो अमणस्य विधिः प्रकृतेऽनुपयुज्यमानतया अमणनिषेधे पर्यवस्यतीति विपरीतलक्षणाशङ्का न कार्या । यत्र खलु विधिनिषेधावुत्पत्त्यमानावेव निषेधविध्योः पर्यवस्यतस्तत्रैव तदवसरः । यत्र पुनः प्रकरणादिपर्यालोचनेन विधिनिषेधयोर्निषेधविधी अवगम्येते तत्र ध्वनित्वमेव ।

तदुक्तम्—

'कचिद्वाध्यतया ख्यातिः कचित्ख्यातस्य बाधनम् ।

पूर्वत्र लक्षणैव स्यादुत्तरत्राभिधैव तु ॥'

अत्राद्ये मुख्यार्थस्यार्थान्तरे संक्रमणं प्रवेशः, न तु तिरोभावः । अत एवात्राजहत्स्वार्था लक्षणा । द्वितीये तु स्वार्थस्यात्यन्तं तिरस्कृतत्वाजहत्स्वार्था ।

विवक्षिताभिधेयोऽपि द्विभेदः प्रथमं मतः ।

असंलक्ष्यक्रमो यत्र व्यङ्ग्यो लक्ष्यक्रमस्तथा ॥ ४ ॥

विवक्षितान्यपरवाच्योऽपि ध्वनिरसंलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यः संलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यश्चेति द्विविधः ।

गोदावरीकच्छकुञ्जवासिना दृप्तसिंहेन ॥' इति संस्कृतम् । आश्रमस्थायाः कुलटया गोदावरीकुञ्जरूपे संकेतस्थाने प्रत्यहं पुष्पावचयेन कृतसंकेतभङ्गं स्वप्रेरितकुङ्कुरोपद्रवेणाप्यनिवृत्तं धार्मिकं प्रति तस्या एव दिनान्तरे उक्तिरियम् । गोदा गोदावरी । यो दिनान्तरे त्वामुद्वेजयति स श्वा गोदावरीतीरनिकुञ्जवासिना दृप्तसिंहेन मारित इत्यन्वयः । प्रकृते तात्पर्यविषयीभूतस्वैरविहारे । उत्पत्त्यमानौ उत्पत्त्यमानावन्वयबोधौ । अन्वयबोधात्प्रागित्यर्थः । तदवसरो विपरीतलक्षणावसरः । एवं चात्र लक्षणामूलध्वनेरवसरो नास्तीत्यर्थः । ध्वनित्वमभिधामूलध्वनित्वम् ॥ बाध्यतया विपरीतार्थपर्यवसन्नतया ख्यातिरन्वयबोधः । ख्यातस्यान्वयबोधविषयीभूतस्य बाधनं बाधोदयाद्विपरीतार्थपर्यवसानम् । लक्षणा लक्षणामूलो ध्वनिः । अभिधा अभिधामूलो ध्वनिः । अत्र लक्षणामूलध्वनौ । आद्येऽर्थान्तरसंक्रमितवाच्ये । द्वितीयेऽत्यन्ततिरस्कृतवाच्ये जहत्स्वार्था लक्षणेत्यनुषज्यते ॥ प्रथममिति । पश्चादस्यापरे भेदा वक्तव्या इति भावः । यत्र ध्वनौ । लक्ष्यक्रम इति । व्यङ्ग्य

१. असंलक्ष्येति । सम्यङ् न लक्षयितुं शक्यः क्रमः पौर्वापर्य यस्य तादृशो व्यङ्ग्यो यस्यसिन्सः । स्फुटे प्रकरणे झटिति प्रतीतेषु विभावानुभावव्यभिचारिषु सहृदयधुरीणेन

१. 'क्रमव्यङ्ग्यः' ग. २. 'लक्ष्यव्यङ्ग्यक्रमः परः' ग. ३. ग-पुस्तके तु 'विवक्षित—' इत्यादि 'द्विविधः' इत्यन्तः पाठो नास्ति.